

Prima instanță: Judecătoria Orhei, judecător – V. Varnița

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat Savciuc Dumitru, prin intermediul avocatului Roșca Ivan,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Savciuc Dumitru către SRL „Orhei-Gaz” privind contestarea procesului-verbal al ședinței Comisiei privind examinarea cazurilor încălcării clauzelor contractuale de către consumator din 12 martie 2014, a facturilor de plată din 13 martie 2014 pe sumele de 71715,19 lei și 1020,00 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000,00 lei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Savciuc Dumitru și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 18 februarie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 25 aprilie 2014, Savciuc Dumitru, prin intermediul avocatului Roșca Ivan, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Orhei-Gaz” privind contestarea procesului-verbal al ședinței Comisiei privind examinarea cazurilor încălcării clauzelor contractuale de către consumator din 12 martie 2014, a facturilor de plată din 13 martie 2014, pe sumele de 71715,19 lei, 1020,00 lei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000,00 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, la data de 27 martie 2014, a fost încheiat Contractul de livrare a gazelor naturale între SRL „Orhei-Gaz” și Savciuc Dumitru, iar anterior acestei date, livrarea gazelor se efectua către consumator în baza contractului din 03 decembrie 1999, încheiat între SRL „Orhei-Gaz” și tatăl reclamantului, Savciuc Victor, decedat la data de 22 februarie 2004.

La data de 14 aprilie 2011, reprezentantul „Orhei-Gaz” a demontat pentru verificare metrologică regulamentară contorul de gaze, cu nr. de uzină 003810792, anul fabricării 1997, montat la încheierea contractului de gaze naturale în anul 1999, și tot atunci a instalat un alt contor de gaze de tip BK-G4CT, cu nr. de uzină 28270510, fără indicarea anului de fabricare, însoțit de buletinul de verificare metrologică nr.1448, cu sigiliile 0601 T774926, în aceeași zi fiind întocmit un act de demontare-instalare a contorului de gaze, semnat de părți.

La data de 04 februarie 2014, un grup de reprezentanți ai SRL „Orhei-Gaz”, format din colaboratorii Dariiev M., Jioară A., Marcauțan V. și Tihon V., în lipsa proprietarului - consumatorului casnic, fiind admiși de bona copiilor minori, au dat buzna în casa reclamantului din satul Pelivan, raionul Orhei, în scopul verificării echipamentului de măsurare a consumului de gaze naturale. În rezultatul verificărilor, reprezentanții SRL „Orhei-Gaz” au întocmit un act de control a echipamentului de măsurare a gazelor la consumatorul casnic, conform căruia în timpul controlului pentru verificarea colectării indicilor s-a constatat faptul că pe carcasa metalică a contorului a fost depistat un magnet, care era învelit într-un material în două straturi. Indicii contorului 4089 m³ nu se roteau în pofida faptului că cazanul de încălzire era conectat, respectiv se consumau gaze. Contorul BK - G4CT nr. 28270510, nr. sigiliului 0601-0774926 fără careva semne de intervenții mecanice a fost demontat, împachetat și sigilat în sacoșă, totodată fiind întocmit actul privind darea în exploatare a echipamentului de măsurare a gazelor, fiind instalat un alt contor de gaze nr. 27439235 de tip G4 Gallus, indicându-se arbitrar suprafața de încălzire de 166 m.p.

La data de 05 februarie 2014, SRL „Orhei-Gaz” cu acordul reclamantului, în calitate de consumator, a expediat contorul de evidență a gazelor naturale de tip BK-G4CT nr. 28270510 Centrului Național de Expertize Judiciare.

Potrivit raportului de Constatare tehnico-științifică nr. 277/14 din 25 februarie 2014, la starea prezentării spre examinare, valorile inducției magnetice ale corpului metalic al contorului de gaze nominalizat nu depășesc valoarea medie a unui contor de gaze de modelul dat la ieșirea din fabrică. În urma experimentelor de magnetizare efectuate cu aplicarea câmpurilor magnetice coercitive și examinării ciclurilor de histerezis, a fost stabilit că corpul din oțel al contorului anterior a fost supus unui ciclu de magnetizare - demagnetizare. Semne materiale care să ateste faptul intervenției mecanice asupra cutiei mecanismului de totalizare și asupra pinioanelor mecanismului de totalizare în scopul frânării, stopării sau modificării indicațiilor mecanismului de totalizare nu s-au depistat prezente.

La data de 26 februarie 2014, reclamantul a fost chemat la SRL „Orhei-Gaz”, unde i s-a adus la cunoștință Raportul de Constatare tehnico-științifică și contorul supus expertizării. În pofida rezultatelor expertizei contorului și lipsei altor probe

de intervenție mecanică a consumatorului în echipamentul de măsurare a gazelor, SRL „Orhei-Gaz”, la data de 12 martie 2014, în lipsa reclamantului ca și consumator casnic, a întocmit un proces-verbal al ședinței Comisiei privind examinarea cazurilor încălcării clauzelor contractuale de către consumator, care au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat. În punctul 1 din procesul-verbal respectiv, se menționează că, potrivit pct. 151 a Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrare al ANRE nr.415 din 25 mai 2011, este necesar de a-i stabili lui Savciuc Dumitru către plată recalculul de gaze naturale, conform sistemului pașal în mărime de 71715,19 lei pentru 10 674 m³, ținând cont de volumul facturat și achitat pentru perioada recalculării, cu obligarea acestuia să restituie SRL „Orhei-Gaz” cheltuielile pentru efectuarea constatării tehnico-științifice în mărime de 1020,00 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal al Comisiei din 12 martie 2014 și anexele la el, la data de 26 martie 2014 reclamantul a expediat în adresa SRL „Orhei-Gaz” o cerere prealabilă cu solicitarea de anulare a acestora ca fiind emise contrar prevederilor legale. Prin răspunsul din 03 aprilie 2014 cu nr. 203, SRL „Orhei-Gaz” a respins solicitarea de anulare a actelor emise în privința lui Savciuc Dumitru, deoarece nu au fost indicate motivele de fapt și de drept în susținerea cererii înaintate.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 18 februarie 2015, acțiunea depusă de Savciuc Dumitru a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Savciuc Dumitru, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei din 18 februarie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 octombrie 2016, a fost admis recursul declarat de avocatul Roșca Ivan în interesele lui Savciuc Dumitru, casată decizia Curții de Apel din 27 aprilie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, a fost respins apelul declarat de Savciuc Dumitru, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei din 18 februarie 2015.

La data de 21 august 2017, Savciuc Dumitru, prin intermediul avocatului Roșca Ivan, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată a lui Savciuc Dumitru.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante

pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, indicând aceleași circumstanțe de fapt și de drept ca și în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

La data de 20 noiembrie 2017, SRL „Orhei-Gaz” a depus referință la cererea de recurs înaintată de Savciuc Dumitru, solicitând respingerea acesteia și menținerea deciziei contestate.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Savciuc Dumitru, prin intermediul avocatului Roșca Ivan, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de

legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Savciuc Dumitru, prin intermediul avocatului Roșca Ivan.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Savciuc Dumitru, prin intermediul avocatului Roșca Ivan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas